

โรคตาแดงจากเชื้อไวรัส (Haemorrhagic Conjunctivitis)

โรคตาแดงจากเชื้อไวรัส (Haemorrhagic conjunctivitis) จัดอยู่ในกลุ่มโรคติดต่อจากการสัมผัส ในระบบเฝ้าระวัง รง.506 ให้รายงานตั้งแต่ผู้ป่วยสงสัย ในปี พ.ศ.2553 (ค.ศ.2010) สำนักโรคระบาดวิทยา ได้รับรายงานผู้ป่วยโรคตาแดงจำนวน 119,320 ราย อัตราป่วย 187.31 ต่อประชากรแสนคน ไม่มีรายงานผู้เสียชีวิต พบผู้ป่วยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยพบเพศหญิง 64,351 ราย เพศชาย 54,969 ราย อัตราส่วนเพศหญิงต่อเพศชาย เท่ากับ 1.2: 1

ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2544 - 2553 (ค.ศ. 2001 - 2010) อัตราป่วยจะสูงกว่าปกติทุก 2 - 3 ปี โดยพบว่าอัตราป่วยโดยเฉลี่ยจะต่ำกว่า 200 ต่อประชากรแสนคน ปี พ.ศ. 2545 อัตราป่วย 842.58, 2549 (417.53), 2552 (342.57) ปี พ.ศ.2544, 2547, 2548, 2550, 2551 อัตราป่วยต่ำกว่า 200 ต่อประชากรแสนคน และปี พ.ศ. 2553 อัตราป่วย 187.31 ต่อประชากรแสนคน (รูปที่ 1) โดยได้รับรายงานผู้ป่วยประปรายตลอดทั้งปีแต่ปีใดที่มีการระบาดมักพบผู้ป่วยสูงผิดปกติตั้งแต่เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม และพบผู้ป่วยสูงสุดในเดือนกันยายน - ตุลาคม (รูปที่ 2)

ในปี พ.ศ. 2553 พบอัตราป่วยสูงสุดในกลุ่มอายุ 0 - 4 ปี (412.93 ต่อประชากรแสนคน) กลุ่มอายุ 5 - 9 ปี (256.37) กลุ่มอายุ 10 - 14 ปี (203.0) และกลุ่มอายุ 65 ปี (193.80) (รูปที่ 3) ผู้ป่วยมีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 25.63 นักเรียน (19.37) ในปกครอง (18.68) และอาชีพรับจ้าง (17.77)

Fig. 1 Reported Cases of Haemorrhagic conjunctivitis per 100,000 Population, by Year, Thailand, 2001 - 2010

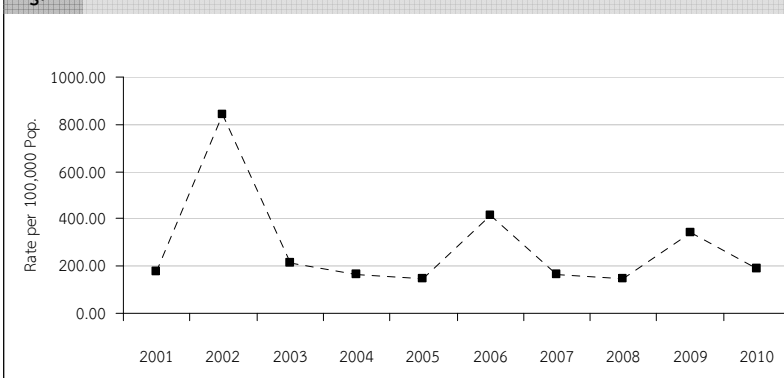

Fig. 2 Reported Cases of Haemorrhagic conjunctivitis, by Month, Thailand, 2006 - 2010

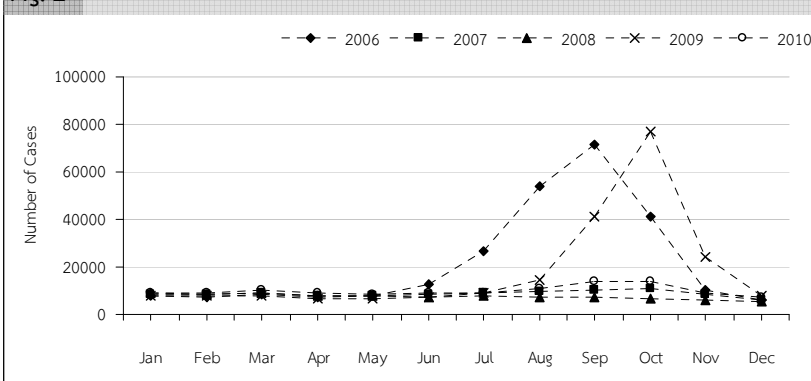

Fig. 3 Reported Cases of Haemorrhagic conjunctivitis per 100,000 population, by Age-group, Thailand, 2006 - 2010

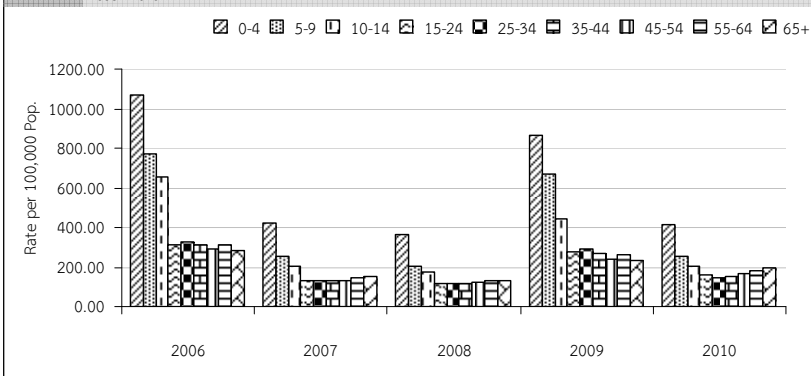
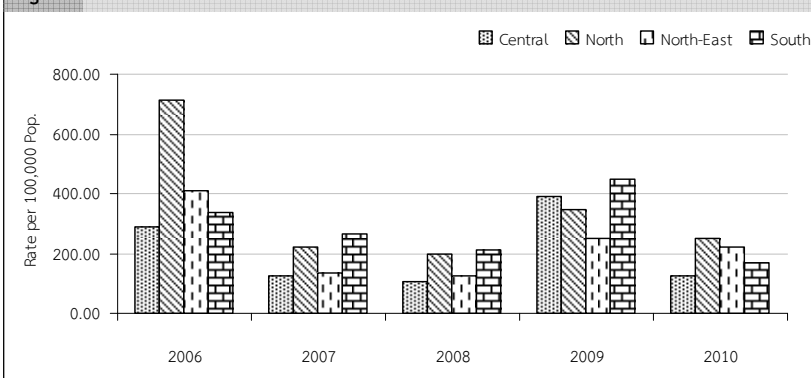

Fig. 4 Reported Cases of Haemorrhagic conjunctivitis per 100,000 Population, by Region, Thailand, 2006 - 2010

การกระจายของผู้ป่วยตามภูมิภาค ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2549 – 2553 (ค.ศ. 2006 – 2010) ปี พ.ศ. 2553 ทุกภาคมีรายงาน อัตราป่วยต่ำกว่าปี พ.ศ. 2552 โดยอัตราป่วยสูงสุดในภาคเหนือ (249.15 ต่อประชากรแสนคน) ตามมาด้วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (221.36) ภาคใต้(169.56) และภาคกลาง(127.61) (รูปที่ 4) จังหวัดที่มีอัตราป่วยสูงสุด 10 อันดับแรก ได้แก่ อำนาจเจริญ (708.53 ต่อประชากรแสนคน) น่าน (534.47) เชียงราย (491.49) พะเยา (488.38) บุรีรัมย์ (488.62)หนองคาย (482.04) ภูเก็ต (376.52) สตูล (366.61) ปัตตานี (313.92) และลำพูน (312.14) (รูปที่ 5) ผู้ป่วยส่วนใหญ่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 45.59(54,400 ราย)รองลงมาสถานีนอนมัย ร้อยละ 37.51 (44,755 ราย) โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ร้อยละ 13.49 (16,093 ราย)

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักโรคตาวิทยาได้รับรายงาน เหตุการณ์ระบาดจำนวน 3 เหตุการณ์ เกิดขึ้นที่จังหวัดน่าน 2 เหตุการณ์ และหนองบัวลำภู 1 เหตุการณ์ การระบาดที่ได้รับ รายงานทั้งหมดเป็นเหตุที่เกิดในชุมชนที่มีคนอยู่ร่วมกันจำนวนมาก และทั้ง 3 เหตุการณ์พบการระบาดในเดือน ตุลาคม-พฤศจิกายน และการระบาดทั้งหมดไม่ได้มีการส่งตรวจยืนยันเชื้อ

โรคตาแดง แม้จะเป็นโรคที่ไม่เป็นอันตรายถึงชีวิต แต่เมื่อพิจารณาจากอัตราป่วยในแต่ละปี จะเห็นว่าอัตราป่วยสูง มากกว่า 100 ต่อประชากรแสนคนซึ่งอาจเกิดการระบาดในวง กว้างได้ การระบาดมักพบในชุมชนขนาดใหญ่และอยู่ในสถานที่ แออัด หรือมีกิจกรรมร่วมกัน ดังนั้น การป้องกันการระบาดควรมุ่ง เป้าไปในสถานที่ที่ประชาชนหนาแน่นหรือมีกิจกรรมร่วมกัน การ รักษาสุขลักษณะส่วนบุคคล และการแยกผู้ป่วยเพื่อลดการ แพร่กระจายของโรค

สรุป โรคตาแดงจากเชื้อไวรัสฮัมกามีการระบาดทุก 2 - 3 ปี มีการรายงานผู้ป่วยตลอดปี แต่ในปีที่มีการระบาดมักจะเริ่ม ระบาดตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม และมีผู้ป่วยสูงสุดใน เดือนกันยายน – ตุลาคมซึ่งเป็นช่วงฤดูฝน แต่ไม่มีรายงานผู้ป่วย เสียชีวิต

เอกสารอ้างอิง

1. สุริยะ คูหะรัตน์.บรรณานุกรม.นิยามโรคติดต่อประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ (รสป.); 2546:57-58,143

ผู้เรียบเรียง

เอกชัย ยอดขาว

Fig. 5 Reported Cases of Haemorrhagic conjunctivitis per 100,000 Population, by Province, Thailand, 2010

